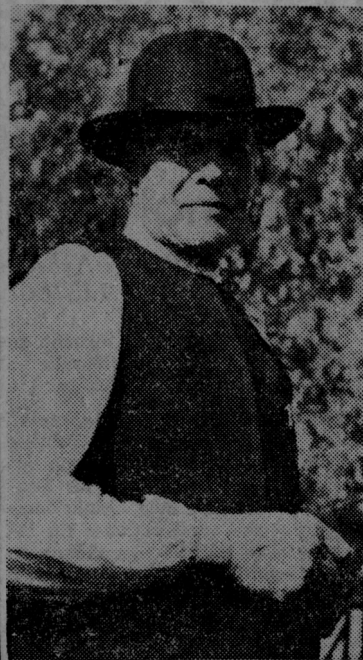

Onsdagen den 15 November 1950

*Gås-Anders-medaljen
till Gössa-Anders*

Gössa-Anders

— När jag var åtta år gammal började jag spela fiol och försökte härma de låtar som min far trallade, berättar Orsaspelmannen Gössa-Anders, som på söndagen tilldelades Gås-Anders-medaljen i Uppsala på Upplands spelmansstämma. Själv är han nu 78 år gammal.

— Jag spelar gamla dalapolskor, brudlåtar, spelmansvalser, fortsätter Gössa-Anders. Den första spelmansstämma jag deltog i var Zornstämman 1907, då alla Dalarnas spelmän var inbjudna att vara med. Jo, jag fick andra pris, och Anders Frisell i Mockfjärd blev förste pristagare. Efter tävlingen blev vi uppmanade att spela för Anders Zorn, och då upptecknades bitarna av Nils An-

dersson och kom in i hans låtsamling.

Jag knallade på och lärde en låt då och då när jag var barn. Jag fick först låna grannpojken fiol. Sedan tog han tillbaka den. Men plötsligt en jul fick jag en fiol av instrumentmakaren Hans Renström, ja, han lever än uppe i Dalarna. Han var notkunnig och lärde mej noter. Men efter gehör lärde jag sedan en hel del gamla låtar av Bläckå-Anders Olsson i Orsa.

När jag var sexton år spelade jag på det första bröllopet, och sedan blev det förstås på danser och högtider av skilda slag. Polskorna blev emellertid lite gammalmodiga, så jag fick lov att lära mig nymodigheterna. Och det gick bra det med. Visst spelar jag fortfarande! På spelmansstämmorna med. Silvermedalj fick jag 1927, tror jag, i Västerås och guld i Borlänge 1932. Nu när jag fått den här fina Gås-Anders-medaljen, så kan jag nog inte få fler utmärkelser. Det var hyggligt av dom där upplänningarna att komma i håg mej.

Brodjaga.